

Onor. Bibl. „Universităţii”

Exp. 3

Cluj

UMOR ŞI SATIRĂ. — Redactor TEPELUŞ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACŢIA ŞI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNŢURI;
5 lei linia petit.

E de-al nostru . . .

O lume se frământă pentru-o bucat' de pâne
Şi mulţi nu au măcară bucata unui câne
Fiindcă nu-s de-ai noştri, nu ştiu să se 'nvârtă
Nuştiu şi nu pot bieţii s'ajungă la ciosvârtă
Aşa e mersul vieţii acum la noi în ţară
Smântâna o ia numai aceia cari lătrară
Mai tare în alegeri fiind mai răi de gură,
In slujbă grasă-i pusă azi orice secătură
Şi fonful ce'n alegeri s'a dovedit isteţ
Ajuns-a ca să fie la noi de mare preţ

Acuma secătura politică e tare
Ea face şi desface ea pune în mişcare
Organele la centru, ea mută şi permută
Pe cei cari îndrăsniră să aibă vr'o ținută,
„Per-tu“ este cu şefii, se plimbă în cauciuc
Şi nu vrea ca să ştie ca fost cândva ciuruc
Ori că în cursul vieţii, urmând al lumii mers
Nici nasul cumsecade el încă nu l'a şters
De unde vreţi să ştie acuma secătura
Mai mult în lupta vieţii decât să-şi bată gura
Să lingă pe puternici, pe cei slabi să-i injure
Iar lângă mării zilei umil să se gudure.

Aceasta-i stârpitura, — băgaţi bine de seamă
Tupeu-i este tată şi-obrăznicia mamă
Scurpat de-o lume 'ntreagă, de toţi batjocorit
Acuma să răzbună pe cei ce l'au hulit
Să nu-l atingi de cumva nu vrei să te cutremuri
Că 'mproaşcă tot veninul care l'a strâns pe vremuri.

Cocoana Gurădulce

Câț, ca voi nu cunoașteți nici durerile nici plăcerile văduviei!

Copilul ars nu mai bagă degetul în foc, și cel-ce, însurându-se s'a ars, acela cu greu mai joacă a doua oară pe zicala lui «Isaia» danțu-este! Câț!

Sunt firește și eșecțiuni întocmai precum sunt și bivoli albi. Ba eu cunosc un bărbat — nu-i fie dedeochi — despărțit, care numai de aceea nu se însoară a doua oară, pentru-că mai trage nădejde, ca prima sa nevastă se devie văduvă! — Mițuluc!

Fie iertatul și neuitatul meu bărbat, coconul Gurădulcescu, îmi zicea adeseori; Omul numai odată lubeste, a doua iubire e ca și sălata bătută de brumă! Eu, îmi adaogă coconul Gurădulcescu cu ochii plini de lacrimi — întâmplându-se ca tu să mori, mai bine mă ca-

lugaresc și mă fac stărițoiu, decât să mă mai însor! Câț!

Dar și eu, după moarfa bărbatului meu n'am mai vrut să știu de lume. O singură dată decându's văduvă am sărutat pe redactorul dela Calicul, când s'a însurat, dar și aceasta pe cale telegrafică, și din motive mai înalte de colegialitate ziaristică! Mițuluc!

Nu'nțeleg deci pe coconul Sfeclescu, care a doua zi de Paști mi-a comunicat între 6 ochi, că el abea așteapta să-i moară nevasta ca să-și ia alta! — Câț!

Eu, ce e drept, înțeleg pe coconul Sfeclescu, care de dragul nevastei sale, s'ar însura a doua oară, dar dacă cocoana Sfecla află intențiunea bărbatu-so, aceea de ciudă nu moare, chiar și dacă toți medicii din lume se pun în cap și le plouă în știința! — Câț!

De dragostea cătră nevastă-sa, omul niciodată sa nu caute a se însura a doua oară, pentru-că fericirea, de care visează înainte de căsătorie, în rari cazuri o afla în prima, și-n a doua, de regulă niciodată. Câț!

Amorul numai înainte de prima căsătorie promite mult, ear împlinindu-se promisiunea, nu se deosebește întru nimica de căpeneagul după ploae. Amorul înainte de căsătorie e o scară, pe care omul se suie în Raiu, iar după căsătorie o scară, pe care se coboară cătră Iad. Ear scara, pe care omul în a doua căsătorie vrea să suie în Raiu, n'are toate cuiele. Câț!

Totuși, nu-i regula fără excepție. Lucrul principal e însă: Amorul să nu caute spre ajungerea fericirii în căsătorie după mijloace, ci sa-și fie șieși însuși mijloc! În cazul acesta nime nu va tremura ca coconul Sfeclescu de nerăbdare după a doua căsătorie!

*

Câț, că te mărit!

Eu nu's filoloagă de profesiune, dar' totuși îndrăznesc a afirma că „a se mărita” și „a se însura” sunt unicele două vorbe în gramatica noastră, care se pot cualifica după gen: A se mărita e de genul femenim, și a se însura de genul masculin. Ambii verbi au au una și aceeași origine, „amorul”, și ambii unul și același sfârșit, „căsătorie”. Fetele, intrând în căsătorie, se mărită feciorii se însoară.

Despre fetele, care vreau să se mărite — și de acelea, care nu vreau, nu' se zice că-și caută bărbat. Asta nu-i corect zis. Fetele, căutânduși un bărbat, nu-și caută bărbat ci un fecior, întocmai ca și feciorii, care-și caută nevastă, nu-și caută nevastă, ci o fată. Mițuluc!

Dacă e drept ce zice sfânta scriptură: „Cine caută, acela a-

flă", fetele căutând a se mărita, trebuie să aștepte feciorii, și feciorii fete. Atunci însă pentru ce așa puține căsătorii? Au doar feciorii și fetele nu se caută unii pe alții? — Ba da, dar nu se află așa precum se caută. Câț!

Fetele, ce e drept, unde-i vorba de măritat, sunt mai tolerante, ele se mai uită și printre degete. Nu așa și feciorii. Ei sunt foarte pretensivi. Fetele, auzând d'un peșitor, nu mai întreabă, cine-i? de unde-i, etc., ele au o singură întrebare: „Unde-i?”.

Nu tot așa feciorii. Ei, până-ce se hotărăsc a se însura, pun mai multe întrebări, decât, o fată, încât 10 filosofi nu pot răspunde. Câț!

Și totuși toate întrebările, pe care feciorii, înainte d'a se hotără

la însurătoare, le pun, se întorc, ca mâța în jurul păsatului arzând, la zestre, Feciorii de azi întreabă? Frumoasă-i, tineră-i, drăgălașă-i? dar întrebarea lor principală totuși e: Câtă zestre are? Câț!

Cu 500,000 lei zestre, eu mă oblig, că'n 24 de ore, mărit pe orice toantă după cel mai pretensiv tânăr din societatea noastră. Câț?

G. Halmaghi spre exemplu, când va auzi, că o fată are 500.000 lei zestre, cât e de surd, joacă'n ciur de nu se atinge de veacă, numai să pună mâna pe ea! — Câț!

La măritarea fetelor se cere azi, 1. Bani, 2. Bani. 3. Bani. Toate celelalte condițiuni sunt secundare. Câț?

La medic

Medicul: Ce precauțiune ei împotriva microbilor?

Pacientul: Întâi fierb apa.

Medicul: Pe urmă?

Pacientul: Pe urmă o sterilizez.

Medicul: Foarte bine și apoi?

Pacientul: Apoi nu beau decât bere.

Oglinda miraculoasă

S'au cum ar dori Madam Grăsunescu să devină.

La noi

La noi în Rășinari se nasc
Ca barzaonii vânătorii
Țântind balenele ce pasc
Cu rațele pe apa morii.

În loc să meargă după grâu
Șerban se 'ndreaptă spre patrulă
Și 'ncepe iatagan la brâu
Și stă 'n pădure caraulă.

La noi mistreți-s cavaleri
Si poartă la grumazi tîdnă

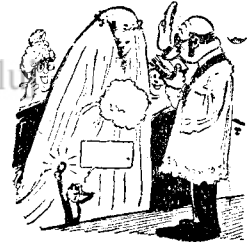
Eu am pușcat vre-o șapte eri
Căci am mâncat niște păsulă.

II.

Cu președintele în frunte
Când au ajuns în sus pe munte
Au dat în tufă de-un purcel.

Văzând că gluma e cam șoadă
Și porcul gata a fugi
Șerben l'a sărutat la coadă
Și Dancăș prinse a stirci
Și când la sărutare toiul
Ajunse colea abitur
Trecu pe-acolo Tase Boiu
Strigându-le un hai sictir.

Vânător.

La biserică

Preotul: Bărbatul trebuie să cinstească pe femei și femeia trebuie să asculte de bărbat.

Femeia: Cum să ascult domnule părinte de această insectă.

Bărbatul: Dreptul meu nedespărțit și irealizabil.

Tata către copii

Tata: Ce-ai făcut tu iar Niculița.

Niculiță: Ce tată?

Tata: Mă, tu cât ești de mic ești deja de nimica! Ce s'o alege dintr'un mișel ca tine când vei fi mare ca mine?

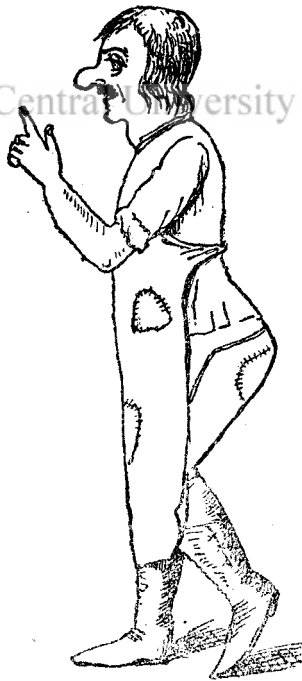
Din cremenea lui Amnariu

1. Greșala făcută cu voia
Să prefacă în păcat.
2. Omul e robul obiceiurilor sale,
Dar numai robul lui Dumnezeu
e fericit.
3. Cine tot cere nu pierе,
Dar nici bine nu-i mere.
4. Din pagubă nu faci dobândă
5. Țidovul până-i sărac e mult a-
plecat,
Iar dacă-i bogat e tare 'ngâmfat.
6. Cine n'are noroc n'are,
Decând naște până moare.
7. Ce folos, că tată-meu a fost crai
Și de mine e vai.
8. Tot învățul are și un desvāj
9. Am o pipă și-o căldare
Și mă țin că-s gazdă mare.
10. Până nu dai de rău
Nu știi cei binele.
11. Nu zice hop până nu te vezi
în joc.
12. Cine n'are minte
N'are nici merinde.
13. Ziua de azi fără năcaz
Și cea de mâne tot cu bine.
14. Dumnezeu, țară și rege
3 ființe sfinte, care toate le
direge.

Ducele Musollini în Concertul european

Ducele: La naiba, nici când nu-mi reușește acest *fortissimo*.

Să luăm aminte

Câștigând la loterie nu-ți
imputa că de ce n'ai câș-
tigat mai înainte.

Inaintea nevastă tale cu
care ești un trup și un su-
flet să nu ai nici un secret

decât acela pe care nu
vrei să îl comunici.

Un ginere conștiincios ob-
servă față de soacră-sa cea
mai mare atențiune. Dacă se
pune pe nasul soacră-sii o
muscă el, chiar dacă-i turțeș-
te nasul, dar musca tot o o-
moară.

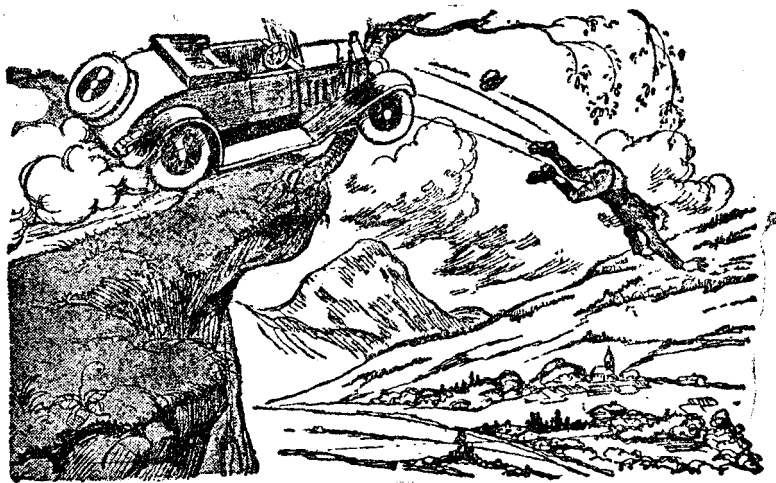

Servitoarele

Stăpâna: Ce Dumnezeu
dureaza așa mult pregătirea
prânzului,

Servitoarea: Paj, de, co-
nița nu pot fi și eu aéro-
plan.

Nebunia vitezei

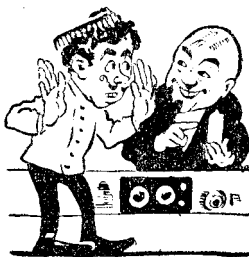
Unul care ajunge înaintea automobilului la „destinație“.

La școală

Profesorul de arheologie: Tâmpean sa raspunzi care a fost cauza morții arheologului englez Lordul Carnarvon:

Elevul: I s'a înfipt o muscă columbacă din camera secretă a lui Tutank Amon în ceafă.

In prăvălie

Bărbierul: Va rog să-mi dați un buton pentru guler.

Comerciantul: Altceva vă rog. Avem ciorapi, batiste de

mătase, cravate aduse acum din Paris, ultima nou-tate.

Bărbierul: Nu-mi tot bate capul Domnule, mie îmi trebuie numai un buton.

Comerciantul: Dar dumneata de ce-mi tot bați capul când viu la ras că: să-mi faci o fricțiune, o spălare, frizura etc. Fiecare caută să-și vândă marfa.

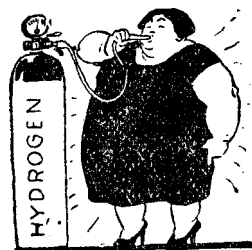

Un bou învățat să mugească

Politicianul: Destul patrioate că au trecut alegertle.

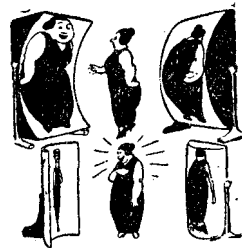
Boul: Dar eu cu ce m'am ales?

Politicianul: Cu slujba care ți-am dat-o: să mugești numai atunci când am nevoie de tine.

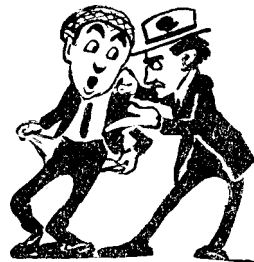

Cum poate deveni slabă

prin cură de hidrogen și prin oglinzi făcute anume pentru acesta. Acestea din

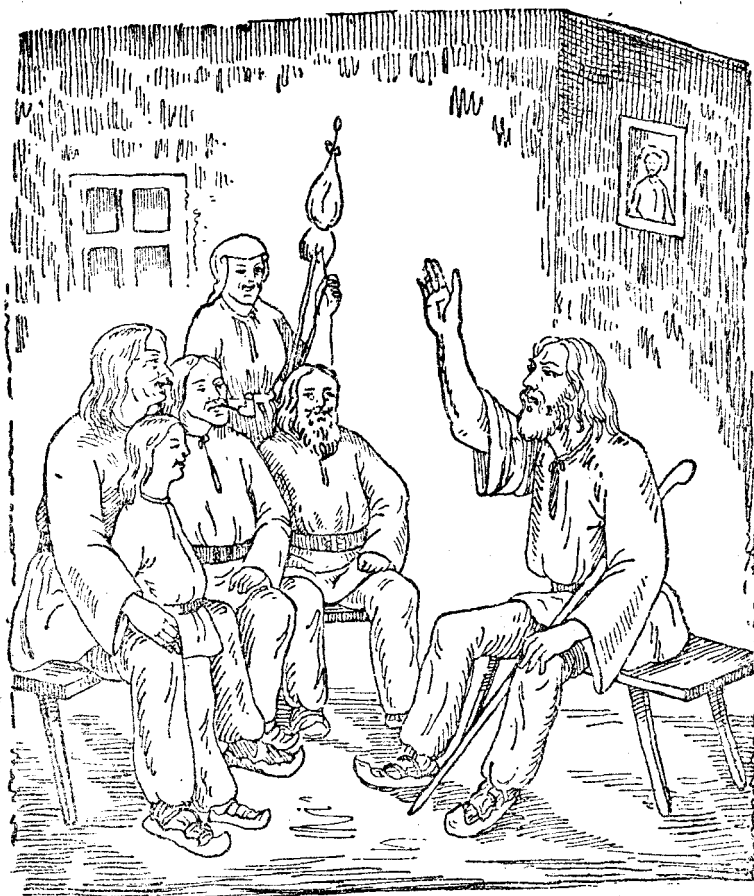
urma dacă nu fac altceva le da cel puțin iluzia. Și est știut că multe femei traesc numai cu iluzii.

Intrebare și răspuns

Profesorul: Ionel tu ești un baiat care faci cele mai mari ștengării în clasa iar lecțiile nici când nu ți-le știi. Ia să-mi spui acum care e deosebirea dintre *capital* și *muncă*.

Ionel: De câte ori tata împrumută parale aceștea reprezintă *capitalul* iar când vrea ca să și le capete trebuie să muncească ca să le vadă înapoi, deci aceasta reprezintă *munca*.

Stan Păitul

După cum se știe, Cuza Vodă a hotărât desființarea mănăstirilor din România, și hotărârea sa a și dus-o la îndeplinire. Asta pentru motivul, că cele mai multe mănăstiri din România erau tot atâtea institute, cari lucrau cu mâni și picioare la îndobitocirea învederată a poporului.

În urmarea desființării mănăstirilor, o mulțime de trântori camilavcați, greci, bulgari, muscani, români, și mai știe Hantătar de câte alte neamuri, s'au dat din cosnița plină de miere, adunată de albine bigote, afară. Și dacă Cuza Vodă, în tot timpul domniei sale n'ar fi săvârșit alte fapte, desființarea mănăstirilor din România ar fi fost de ajuns, ca istoria să-i păstreze un nume falnic, și Sântul Petru să-l primească cu brațele deschise în Raiu.

În decursul desființării mănăstirilor, călugării și-au dat toată silința, ca să-și câștige din averile mănăstirilor merindea cea de toate zilele, cu toate că cei mai mulți din ei nu erau vrednici să mănânce ogrinjii, ce cad din ieslea strănepoților măgariului, pe

care Christos călătorind a intrat în Ierusalim.

Ce mă privește pe mine, eu ași fi dat călugărilor aruncați de Cuza Vodă din mănăstirile României, merinde românească, adecă de trei ori pe zi, la prânz, de ameazi și de cină câte 25 la revers.

Deja mai multe mănăstiri, călugării, care pățimiau de reumatism, presimțind schimbarea timpului, au plecat cu averile mănăstirilor în tufă. Cei mai mulți călugări însă, puși pe stradă, în lipsa de merinde, fluerau a olarului când și-a răsturnat carul cu oalele.

Unul dintre aceștia, grec la naștere, care, dacă cumva n'a ars acum câțiva ani de-odată cu pădurile mănăstirii din muntele Athos, poate că trăiește încă, chemat fiind să spovedească pe un boer bogat, a folosit puterea dată lui de sus de a lega și deslega, spre a îndupleca pe acel boer, că după moarte să-i lase lui moșia sa prin testament.

Boierul, însuși grec la naștere, pentru mântuirea sufletului, a făcut

călugărului testament, prin care i-a testat moșia sa în preț de zece mii de galbini.

Altă avere nici nu mai avea boierul, care în urma unei boale îndelungate și-a fost cheltuit tot ce avea mișcătoriu cu medicii, și trăia din arânda moșiii.

Neamuri de aproape, cărora să le lase moșia, n'avea boierul grec. Un singur nepot de-al nevastei sale, română de naștere, dar răposată înainte de aceea, cu vr' 14 ani, mai trăia în Craiova.

Tocmai în momentele facerii testamentului, nepotul după nevastă, care mai de multe ori obicinuia a cerceta pe unchiul boian, întră în odaie, și aflând cele ce se petrec, roagă pe unchiul vitreg să-i testeze și lui o parte din moșia sa, fie cât de mică, dar rugarea lui a rămas mazăre aruncată în părete.

În testament, la cererea călugărului, s'a satorit ca moșia să se vândă prin primăria comunală în licitațiune publică, iar prețul moșii să se predea călugărului, ca să-l ducă cu sine la mănăstirea din muntele Athos.

Înainte de încheierea testamentului, boierului i-a venit aminte, că are un câne credincios la curte, care mai de multe ori i a scăpat viața de hoți, a cerut ca cânele să se vândă de-odată cu moșia, și cumpărătorul să fie dator a îngriji de câne până când acesta va muri de bătrânețe.

La cererea asta a boierului, un martor al testamentului, a făcut o făcut în glumă observarea, că testatorului ar face bine, dacă bătărețul prețul cânelui l'ar lăsa nepotului nevastei sale.

Așa să fie, zise boierul adăogând, că acel câne e unica ființă, după care lui, părăsind această lume, îi pare rău.

În urmarea aceasta s'a luat un punct nou în testament de următorul cuprins:

„De-odată cu moșia se va vinde și cânele de curte Pașa, și fără de câne moșia nu se poate vinde, iar cumpărătorul se îndatorează a îngriji de câne până când acesta va muri de bătrânețe. Prețul cânelui nu va fi al părintelui călugăr Nicanor, ci al nepotului meu după nevastă Dinu Curcubătă*.

După moartea boierului, primăria comunală a publicat vânzarea moșii pe o zi anumită. La

ziua licitațiunii o mulțime de cumpărători s'au prezentat înaintea primăriei. Călugărul Nicanor, și nepotul boerului răposat, Dinu Curcubătă, încă se aflau de față.

Primăria comunală a publicat doritorilor de a cumpăra, următoarele condițiuni statorite amăsurat testamentului;

1. Moșia boerului Leonidas Helenopulos se vinde de-odată cu cânele de curte „Pașa“, și fără de câne nu se vinde.

2. Cumpărătorul moșii se îndatorează a îngriji de cânele Pașa până când acesta va muri de bătrânețe.

3. Prețul moșiei se strigă cu un leu, iar prețul cânelui cu 9000 de galbini, — cine dă mai mult?

Pe baza acestor condițiuni moșia s'a vândut cu 3 lei, iar cânele cu 10,100 galbini.

După înăheiererea licitațiunii în toată forma, primăria a predat prețul moșiei în suma de 3 lei călugărului Nicanor, iar prețul cânelui Pașa în suma de 10,100 galbini nepotului Dinu Curcubătă.

Toți cei de față știind, că călugărul, punând boerului moștenicul în coaste a stors testamentul favorit, au admirat istețimea primăriei. Ba un țăran glumeț a făcut călugărului rămas buzut, observarea zicând: Nu te supăra părinte Nicanore, trei lei ajung ca să mănânce pe toți călugării din muntele Athos!

*

În tinerețele mele nu era poimană de mașine de îmblățit, dar nici executorii de dare nu stau ca azi la gura șurei, până-ce oamenii 'și îmblătesc grâul. În părțile noastre, se îmblătea cu îmblăci.

Sașii din Fundul Regiu nu știau îmblăți ear, care știau n'aveau ce. Grâul Sașilor îl îmblăteau Românii și Secuții, și făceau bun câștig.

Eu, dela părinți n'aveam moșie și socru-mio, un sgârcit putred, mi-a fost dat de zestre numai niște locuri în Fața Ginerilor, unde, cum știți, crește numai pipirig și coada șorecelului. Eu, ca să pot trăi, eram deci silit a merge cu îmblăci.

Intr'un an m'am întovărășit cu feciorul popii celui unit dela noi, ne-am dus în Noul Săsesc și

ne-am tocmit c'un sas să-i îmblătim 600 clăi de grâu, a șapte-sprezecea.

Feciorul popii celui unit nu era așa de prost, ca să nu fie putut urma tatăso în popie, dar, fiind că la școală n'a învățat nimica, s'a făcut dascăl c'o leafă de 16 fl pe an. O leafă de 16 fl. la an e însă tot atâta, cât o moșie în Fața Ginerilor, și feciorul popii, care avea mai mulți copii acasă decât la școală, ca să nu plesnească foamea-n el, mergea și el cu îmblăcii.

Ori în cătrău pleca feciorul popii, ca să nu plece gol d'acasă, își punea psaltirea în traistă, și Dumineca sau sărbătoarea cetea din ea. Așa într'o Duminecă feciorul popii își cetea din psaltire la umbra deasă în grădina sasului și eu ascultam la el. La un timp oare-care vine și sasul la noi în grădină și întreabă pe feciorul popii; Ce cetești moi din carte hăla? Hei jupâne! zice feciorul popii — cartea asta-i carte sfântă! — Eu, cu cartea asta bag și scot dracii din oameni! Dacă cineva îți fură un cal, eu, cu cartea asta îl fac de țî-l aduce înapoi sau creapă. Pe dumneata, spre pildă, dacă ceteșc eu cartea asta cum știu eu, te fac de umbli pe vârful șurei ca cocostărcul într'un picior și cânti ca cocoșul, etc.

Am mai povestit apoi și despre alte lucruri, până-când sasul pus pe gânduri de puterea cărții feciorului popii, s'a despărțit de noi și s'a dus.

Rămânând eu cu feciorul popii, acesta s'a încercat a mă convinge și pe mine despre puterea cărții sale, dar eu i-am zis: Mă dacă tu cu cartea ta, poți juca dracii cum îți place, atunci pentruce nu-i pui să îmblătescă în locul tău și tu să șezi la umbră?!

El atunci a început a râde și mi-a zis: Mă! — dacă tu nu crezi în puterea cărții mele, pe tine nu te pot mântui, — pentruce să nu creadă însă sasul?!

A doua zi, sasul a chemat pe feciorul popii la sine și între patru ochi, l-a întrebat zicând: Să-mi spui drept, puteami-ai dumneata cu cartea dumnitale face ce țî-aș zice eu? — Jupâne — răspunde feciorul popii — eu, cu cartea mea, îți fac și cea-ce dumneata nu te încumeți a cere. Eu, cu cartea mea, dacă dumneata poștești fac de-ți fată boii, și dela

vacile sterpe mulgi laptele din coadă. Prinde-te cu mine, și eu cu cartea mea, fac, de sașii dumneavoastă, cât se țin de înțelepți, aleg pe măgarul țiganului din capul satului în presbiteriu — cu'n cuvânt, îți fac, ce poștești!

Aduți la mine — zice atunci sasul — eu de doi ani nu mai trăesc cu muere meu, și-m pare rău după el! — Ce zici nu mi lai putea aduce dela soacrămia acasă, se șede ear cu mine?

— Cum să nu! în șapte săptămâni fac de soacrăta o prinde de ureche și țî-o aduce acasă, ori creapă amândouă.

— Soacră-meu poate și se crepa, dar nevastă-meu se vine ear la mine, că eu place la el!

— Cum poștești așa-ți fac!

— Și ce se dau la tine!

— Să-mi dai 700 lei, 7 gălete de grâu, 7 ferdele de cucuruz, 7 cofe de fasole, 7 funți de slănină, 7 cepe, 7 purcei, și de 7 ori 7 litre de vinars.

— Îți dau!

— Primesc, dar pe lângă toate estea trebuie să mai faci încă următoarele:

1. Șapte săptămâni să nu mături în casă;

2. Șapte săptămâni să porți hainele pe dos;

3. În șapte săptămâni tot a șaptea zi să întorci tot ce ai în casă pe dos;

4. În șapte săptămâni să dai șapte liturghii la șapte biserici românești;

5. În șapte săptămâni, tot a șaptea zi să mănânci, ce se mănâncă cu lingura, cu furcuța, și ce se tae cu cuțitul să tai cu lingura;

6. Tot a șaptea zi să nu răspunzi la nime, până-ce nu te întrebă de șapte-ori;

7. În șapte săptămâni, tot a șaptea zi să numeri dela 7 înapoi, și când vei ajunge la unu să strigi: Hiș cocoș din obor, că mâne mă însor, și de nu vine Trinchina îți iau ție găina!

Făcând toate estea, frăua dumnitale în 7 săptămâni ori vine acasă, ori creapă.

— Toate este — zise sasul — le pot face, numai una nu!

— Care nu?

— Nu pot merge la biserică cu cojocul pe dos! Unde ai mai văzut dumneata sas mergând la biserică cu cojocul pe dos? Dacă eu fac asta, și câinii mă răd!

— Asta trebuie s'o faci, pen-

tru-că altcum rugăciunea mea nu se prinde!

— Nu pot!

— Atunci nici eu nu-ți pot ajuta!

— Eu mai bine plătesc mai mult, dar' cu cojocul pe dos nu merg la biserică!

— Dacă nu, atunci trebuie să-mi plătești simbria îndoită, pentru-că și eu trebuie să fac slujba îndoită!

— Plătesc bucuros!

— Bine, eu primesc și Vineri mă apuc de slujbă, fiindcă săptămâna începe la slujba mea dintr'o Vinere într'alta!

Așa s'a tocmit feciorul popii cu sasul, ca să-i aducă nevasta acasă. și după ce mi-a spus tocmeala, eu l'am întrebat:

— Mă, spune'mi drept, poți tu implini ce ai promis sasului!

— Pot, dar' trebuie să-mi ajuți și tu!

— Cum să-ți ajut?

— Tu să vezi să faci cunoștință cu servitoarea nevastei sasului, care e română, și ca să-i câștigi toată încrederea să zici, că ești ne'nsurat, iar' după ce vei fi făcut cunoștință să-mi spui:

— Asta o pot face, dar' aceea să știi, că eu la alte lucruri slabe nu-ți dau ajutor.

După ce am făcut cunoștință cu servitoarea nevastei sasului, feciorul popii mi-a zis să spun servitoarei, că sasul a dat pe stăpânsa pe mâna vrăjitorilor ca s'o facă să meargă iar la el. Servitoarea, la îndemnul meu, a spus aceasta la stăpână-sa.

După câteva zile feciorul popii a luat niște haine vechi dela sas, le-a umplut cu pae, a făcut un chip de sas cu mâni, cap și picioare, și mi-a zis: Du besna asta azi seara de o că servitoarei, ca s'o puuă pe nevăzute sub patul, în care doarme stăpânsa. Dar așa ca picioarele să se vadă.

Eu am făcut cum mi-a zis feciorul popii, și servitoarea cum am zis eu. Nevasta sasului, când să se culce observă niște cisme sub pat, prinde de ele, și trage mătăhala afară, dar când o vede țipă, ca și când o ai fi înferat, leșină de frică și cade mai moartă jos. Frâua numai după-ce servitoarea o a frecat cu oțet, și a depărtat mătăhala, și-a venit în fire, dar toată noaptea n'a dormit, și n'a lăsat servitoarea de lângă ea.

La câteva zile după aceasta, nevasta sasului voind a mulge o bivolă, află un șoarece spânzurat de țiga bivolei, pe care bivolarul, la învățul feciorului popii, l'a fost legat de țiga bivolei, și cade de nou în leșin.

Venindu'și frâua la fire, servitoarea zice cătră ea: Stăpână, estea toate's semne, că bărbatul dumnitale te-a dat pe mâna vrăjitorilor.

Frâua, la observarea asta a servitoarei, s'a pus pe gânduri, dar n'a zis nimica.

Într'o seară, când frâua vrea să se culce, află o mătă moartă'n pat, pe care servitoarea i-o puse la îndemnul meu amăsurat îndrumării feciorului popii. Când vede mătă moartă, frâua strigă tulvai, servitoarea auzind, strigă-tul, alergă să afle pe stăpânsa de nou leșinată moartă, o freacă iar' cu oțet și după-ce o aduce la fire, îi zise: Stăpână, cu dum-

neata nu-i bine, dumneata să te duci la bărbat, că te prăpădești cu zile!

Frâua, înfricoșată până dincolo, zice atunci cătră servitoare: Eu aici numai stau, dar' unde să mergem noi — acum noaptea? Să mergem amândouă la bărbatul dumnitale și să-l rugăm, ca să întoarcă slujba cu vrăjitorii asupra dumnitale, că altcum cu dumneata e gata.

Încă în noaptea aceea frâua s'a întors la bărbat, l'a rugat de iertare, și de aci încolo au început a trăi bine.

Feciorul popii și-a luat simbria dela sas, mi-a dat și mie o parte și, gătând cu imblătitul, am plecat cătră casă.

Pe drum, povestind eu cu feciorul popii, l'am întrebat serios: Mă, spune'mi adevărul, cetit'ai tu psaltirea înapoi?

„Ba un drac” — mi-a răspuns!

După Charleston

Profesorul de dans: privindu-și satisfăcut elevii și elevele. Vedeti dar că arta coreografică are fermecătorul dar că vă face svelte și plapânde.

Elevele: Și cu tremuriciu în picioare.

Charlestoniștii

După cine să mai iau și domnișoarele noastre!.

Sus Marcule!

Joacă bată-te cătrănu
Că te dau lui Popa Manu
Și te bagă 'ntre țigani
Să mânzi numai șobolani
Și la Bălgrad te ia 'n clește
Să urlî politicește.

Cu politica bădie
Îți faci casă și moșie
Dacă ști să dai din clanță
Ajungi și pe la finanță
Dina dana înc' un pic
Că-ți dau piele de șoric.

Dă din labe iute acuși
Joacă-i și pe libăruși
Că ne-au dus cu zăhărelul
Până ne-au luat purcelul
Dacă nu vei juca tare
Ne ia și porcul cel mare
Și vor face la tîpsie
Câte-o mare porcărie.

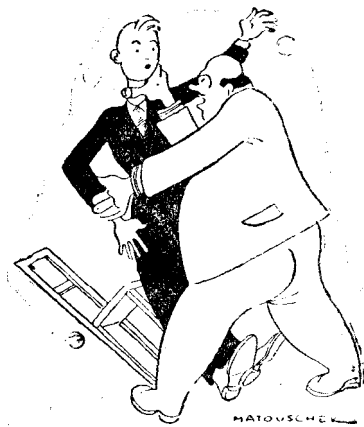
Până codru frunza-și ține
Tu să joci Marcule bine
Că dacă ea va cădea

Nu vei mai putea juca
Și vei sta în bârlog iară
Până pela primăvară
Îți vei pune în pod gura
Și vei visa prefectura
Cum fac azi cei maziliți
Maziliți dar pricopsiți.

Marcule în letargie
Îți vine visuri o mie
Dar și tu te vei alege
Cu promisiuni în lege.
Și-i ieși în primăvară
Slab și prăpădit afară.

Poate că s'or îndura
Libărușii și-or pleca
Că acum așa e treaba
De vrea moșu nu vrea baba
Geaba s'oțerește moșu
Că nu mai cântă cocoșu.

Și nici nu poate răsbate
Până 'n Bălgrad în cetate
Să cânte lui Sever Dan
Aoleo aman. aman!

Intre bărbați

Soțul: Mizerabile! E adevărat că ai sărutat pe nevastă-mea?

Prietenul: Nu pot să declar, fiindcă i-am promis că voiu păstra toată discreția.

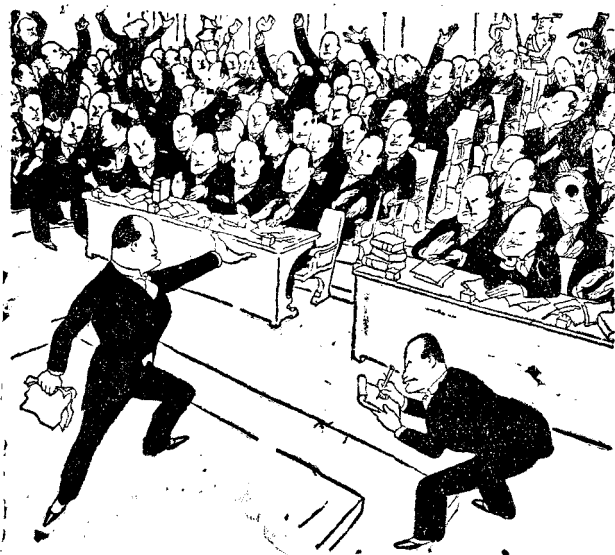

La avocat

Advocatul: Zici că ți-ai ucis numai soacra?

Clientul: Da domnule avocat.

Advocatul: Păcat, fiindcă dacă ți-ai fi ucis toată familia puteam provoca și eu un acces de nebunie cu circumstanțe atenuante și putea-i scăpa mai ușor.

Parlamentul

Sau cum se votează legile prin vraja oratoriei.

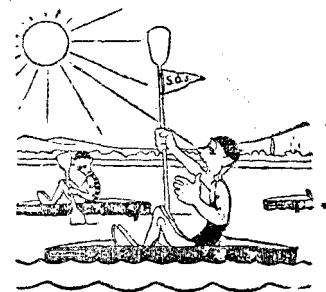
Războiul din China

După „baia“ din China John Bull primește un „masagiu“ din partea Indiei și a altor asiatici.

Scântei din pipa înțelepciunii

Creștinul adevărat pentru mântuirea sufletului suportă cele mai mari greutăți fie acelea și niște săculețe pline cu galbeni.

Niciodată nu promite ceea ce poți împlini ca să nu te blamezi.

Muciolini și cu Maimuțolini

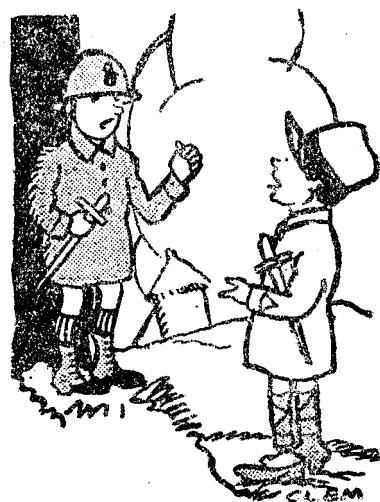
În căutarea Ismailului au pososit pe malurile Dunărei albastre.

Muciolini: Ce te tot ismailești soațe că doar nu-ți vei închipui că tu ești Cristofor Columb.

Maimuțolini: Nici nu vreau să fiu ca el.

Muciolini: De ce?

Maimuțolini: Fiindcă el n'avea, afară de un ou, nimic. De aceea o și ajuns de po-mină oul lui.

De-a soldații

Ionel: Ai văzut pe dușman.

Mitică: Nu, Numai pe profesorul de matematică.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

Ludoș. Vânătorii din loc au reputat un succes strălucit prin bravura dascălului Nicu care a împușcat epurele legat cu ață. De bubuitura sguduitoare a puștii bietul epure se dase mort în brațele lui Nicu cu ață cu tot.

Boița. Părintele Druhorea îngrijește de interesele poporenilor ca o adevărată mamă ocrotitoare. Când cu licitația picturii din biserică dărnicia părintelui a în trecut orice margini dând 20,000 remunerațiuni „din punga dsale”. Pentru această milostenie poporenii s’au decis să-i ridice o statuie în fața castelului pentru orfanii căruia are toată sollicitudinea.

Ludoș. Cula Băgău a dat servitorului popii 14 lei bacșiș. Cum acest bacșiș n’a fost sfințit a trebuit să treacă prin mâna stăpânului.

Boița. Se discuta în prăvălia de sub școală că de ce nu se

prea văd *stelele* de pe pictura din biserică fără să-și dea seamă corifeii că stelele nu le pot vedea decât cei cu credință, cei fără credință în cazul cel mai rău pot vedea «stele verzi»...

Alba-ăluia. Credulii mai sperază în învierea morților când nădăjduesc că din luptele electorale vor putea aderenții dlui Maniu să reînvie Alba Iulia din 1918. Au uitat vorbele poetului: *Nu ’nvie morții e ’nzadar Gyulucă.*

Avrig. În sfârșit au ajuns și avrigenii să fie oameni normali fiindcă li s’au aprobat și lor școala normală. Numai să nu pățească ca țiganul din poveste: când e brânză nu e mămăligă și vice-versa. Când au ajunsă aibe școală să lipsească profesorii și când erau profesorii nu aveau școala.

Săliște. Pe urmele electricii a început să calce de-o vreme încoace actualul consiliu comunal fără să ajungă la nici un re-

Dacă o mai ținea pertracu au ținut, tocmai bine se face prin anul 2,000 după Cristos.

Galeș. Părintele Răchițan a început să dea slujbe pentru stărpirea șobolanilor.

Sibiu. Paralizia infantilă n’a avut succes în Sibiu, în schimb infantilele au atins mortal pe mulți copii de trotuare. Cum boala aceasta nu e molipsitoare să crede că nu se va cere internarea bolnavilor.

Dumbrăveni. Toate fetele din Mediaș au făcut cerere să fie călugărite în ordinul Capușinilor în Dumbrăveni. Ar respira și ele mai în voe nefiind controlate de ochiul ispititor al Calicului.

Aiud. Pe canavaua hodorigită a nobilimei maghiare își brodează acum țiganii muzicanți presupusa lor nobleță. Astfel acum aveam nobili de cioarecil de jos iar mâne vom avea nobili de gardul fără nuele.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sunt sub tipar și peste câteva zile

vor apărea cunoscutele calendare

Calendarul pentru toți pe 1928

cu o vastă materie literară și calendaristică cu o mulțime de ilustrații, cu târgurile precise, poșta, telegraful și toate celelalte date.

Calendarul Calicului pe 1928

cel mai iubit și mai cetit calendar cu o mulțime de caricaturi și cu un material hazliu. Partea calendaristică deasemenea e tot atât grijită ca și la celalalt calendar.

Prețu.

emplar e de lei 15.—

Revânzătorii primesc rabat. Comenzile pentru aceste calendare sunt a se adresa **Librăriei Săteanului** Sibiu Str. Pintenului 1.

Grăbiți cu comenzile D-voastre ca să aveți la vreme aceste calendare.

In atențiunea dlor învățători și comercianți dela sate

La Librăria Săteanului, Sibiu

str. Pintenului 1 (peste drum de liceul George Lazar)

au sosit caete de tot felul și de toate mărimile, cretă, creioane, bureți, tăblițe, cerneală, compase, aquarele, notese, penițe, hărți, tablouri istorice, liniale, globuri, călimări, condee, și alte articole de școală.

Mare depozit de cărți școlare pentru școalele primare și secundare, de diferiți autori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In editura Librăriei Săteanului a mai apărut Abecedarul P. I și II de I. Crișan, sub director, M. Sasu, T. Roșu și I. Pavel revizori școlari, aprobat fiind de Min. Instr. Prețul Le 24.—

Noțiuni de contabilitate în partidă simplă și dublă p. școalele de ucenici, de meserii și pentru clasele superioare ale școlilor primare de I. Crișan sub director al învățământului muncitoresc. Prețul Lei 15.—

Librăria Săteanului procură la comandă toate cărțile necesare școlilor noastre.

Compactoria Librăriei Săteanului leagă orice cărți p. bibliotecii școlare, cu prețurile cele mai avantajoase.

La comenzi mai mari se dă rabat.
